

תת"ע 7553/11/21 - מדינת ישראל נגד דוד יair מדרי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 11-21-7553 מדינת ישראל נ' מדרי
תיק חיזוני: 20153108962

בפני כבוד השופטת מיכל דואני בהיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד דוד יair מדרי
הנאשם

החלטה

לפני בקשת הנאשם לפסקן לטובתו פיצוי, לפי סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ג- 1977.

רקע וטענות הצדדים-

כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של אי ציות לתמרור 815 שסומן על פני הכביש, בכך שעבר על השטח המסומן, בנגד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961, סמל סעיף 12.5512.

הנאשם התייצב בפני ביהם"ש, כב' השופטת ציפורה משה, ביום 15.12.21 וכפר במיחס לו.

דיון הוכחות נקבע ליום 3.4.22.

וודges כי עד התייצב למועד זה.

עם זאת, הנאשם לא התייצב. הנאשם נשפט בהיעדרו ודינו נגזר.

ביום 27.4.22 הגיע הנאשם בקשה לביטול פס"ד שנייתן בהיעדרו. במסגרת נימוקיו ציין כי לא התייצב מפני שכחה ועקב ארוע משפחתי שנקבע בהתראה קצרה.

המאשימה התנגדה לבקשתה.

כב' השופטת ציפורה משה התנזה את קיומו של הדיון בבקשתה בהפקחת 1500 ₪.

דיון התקיים ביום 12.6.22, במעמד הצדדים.

כך קבעה כב' השופטת משה:

"לאחר ששמעתי דברי הצדדים, ומולא טענות הנאשם כי לא ביצע את העבירה כמו גם העובדה כי הפקיד סך של 1,500 ₪ כתנאי לדין בבקשת לביטול פס"ד ועל מנת שלא לגרום עיוות דין לנԱַטְמָן אֲנִי מורה על ביטול פסק הדין אשר ניתן בהעדר ביום 3.4.22".

דין ההוכחות נקבע ליום 14.8.22, בפני.

במועד זה התיצב הנאשם אולם העד לא התיצב.

דין נוסף נקבע להיום, 25.10.22. גם ל דין היום התיצב הנאשם אולם העד לא התיצב.

ב"כ המשימה צינה בפתח הדיון כי ביקש לחזור מכתב האישום מאוחר ולא ניתן לאתר את העד. ב"כ המשימה הדגישה כי העד אינו עובד עוד בשירות משטרת ישראל וכל הניסיונות לאתו, גם באמצעות מקרים ומשפחה, עלו בתוהו.

ה הנאשם אישר את ביטול כתוב האישום אולם דרש כי יפסקו לטובתו הוצאות- פיצוי.

ה הנאשם טען כי השקיע רבות זמן על מנת לאסוף את חומר החקירה ולהתיצב לדיניהם בבהמ"ש. נטען כי נגרם לו חסרון כיס מכך שנדרש להתיצב בבהמ"ש, הן בדיוני ההוכחות והן קודם לכן, כאשר נדרש מענה לכתב האישום.

ה הנאשם ציין כי התביעה טענה לקיומו של סרטון בתיק, אך לאחר התברר כי לא קיים סרטון ועל כן לא ניתן היה להרשיעו כפי שגם טען בתחילת החפותו.

ה הנאשם בקש להפנות בסוגיה זאת לע"פ 3583/94 גיל לעדן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 23.11.94 (להלן: "פס"ד לעדן") בבהמ"ש דין במצב בו לא קיים חומר חינוי להרשעה.

ב"כ המשימה טענה כי אין מקום לפסק הוצאות משלא מדובר במקרה קיצוני או בלתי סביר. נטען כי התביעה ניסתה לחסוך בזמן שיפוטו אולם הנאשם התעקש על רכיב הוצאות ועל כן נקבע דין נוסף. גם לעניין הפקדת הסך של 1500 ₪ נטען כי אין מקום להסביר את הסכם לידי הנאשם.

ב"כ המשימה מפנה לפסיקה - ע"פ 00/1382 בן ארואה נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו), מיום 6.6.02 (להלן: "פס"ד בן ארואה") וטענת כי מאוחר ומדובר בזכוי "טכני" מלחמת העדר הוכחה ולאחר שלא ניתן לאתר את העד, אין מקום לפצוח את הנאשם.

כמו כן, מפנה ל- רע"פ 4121/09 - עו"ד רותם שגיא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), מיום 2.3.11 (להלן: "פס"ד שגיא") ומצינית כי לבהמ"ש נתן שיקול דעת. בבהמ"ש יתערב ויפסק פיצוי רק במקרים בלתי סבירים, ואין זה במקרה אשר לפניו.

דין והכרעה-

סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע שתי עילות בהתקיימותן נאשם אשר זוכה בדיון עשוי לזכות בפיצוי. לשון ה壽: "

"(א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד להאשמה, או שראתה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לцовות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאיסרו בשל האשמה שמננה זוכה, או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בטעום שייראה לבית המשפט; במשפט שמנהל קובל רשיין בית המשפט להטיל על הקובל תשלום כאמור".

אם כן, העילה האחת, כי לא היה יסוד להאשמהו של הנאשם.

העליה השנייה, כי התקיימו נסיבות אחרות המצדיקות זאת.

במסגרת העילה שענינה "נסיבות אחרות המצדיקות", חילק בהם"ש את העילה לשלושה סוגים של נסיבות: נסיבות שענין הליידי המשפט בכללם, אופיו זיכוי של הנאשם ונסיבות אישיות של הנאשם (חיצונית למשפט), ר' ע"פ 4466/98 **דבש נ' מדינת ישראל, פ"ד** (3), 73.

bihem"sh behor b'masfer hazzadoniot, ci gam mi shchalf ul panim meshucha zat, kri - hatakimot achat m'shati ha'ileiot, aiino zachi la'fizio ba'ofen otomati.

leshon ha'suif noktah b'mila : "רשאי", לא בכדי.

hamila "רשאי" mukna libhem"sh shikol d'at bagdri suif 80 la'ok ha'onshin .

mehad, bihem"sh yekh b'hishbon at ha'nizk shnargem lena'am b'ukbot halil haflii shnafka ulio , b'khol zat fgiaha b'ccbudo, b'periotot, b'kenino , le'utim gam b'chiruto.

halil haflii af cror le'utim b'ulioit caspiot nirkot- cgon mi'mon hozotot hagana, fgiaha apsherit b'iclat ha'shtcarot.

ma'adur, bihem"sh yekh b'hishbon at ha'aintrus hzibori b'acipat ha'ok - hzoruk la'apser l'gorumi acipat ha'ok labzav mal'achtem namuna v'lala chash.

oud b'masgeret ha'shikolim yesh li'hinenu m'matzivim b'ram ha'tbua la' tisog b'makabi'ishom , b'makrim haro'im, v'tamtuin la'hcrut b'itet המשפט, b'sel ha'chush ci tchovib b'ho'otot.

b'makrha den- hamashima zora b'ma'ishom, la'achr shel la' nitn hia latar et ha'ud.

yesh la'dgash, ha'ud hti'atzav ledion ha'ochotot haraison, aolam ha'na'am b'chur shel la' hti'atzav.

la'achr shbotal ps'd shinitan b'hi'udar v'nkbu' di'on ha'ochotot nosaf- rak az ha'tkasha ha'tbua la'at er et ha'ud v'nesivot m'porotot bet'u'oniya. azi'in ci ha'ud aiino u'vod uod b'shiorot m'shetret yisrael.

bihem"sh mazin b'pesikato ci b'bchono shel bihem"sh she'alt zcot ha'na'am lifizio kiymat chibot l'sog hzicoi - am man ha'spek ha'oa , ao mocholt.

b'ps'd b'unino shel ban aroha chin bihem"sh ci zicoi mochalt moshat b'uyikru ul kbi'uh pozitivit ci ha'na'am la'uber ubira, v'af am cr' nkbau, mdobor b'shikol b'ul chibot ar' bo'odai aiino shikol b'ludi.

זכוי מחמת הספק או זכיי "טכני"- בהיעדר קביעה פוזיטיבית כי הנאשם לא עבר את העבירה, הם כשלעצמם אינם מצדיקים פיזי הנאשם.

נכונים הדברים בעיקר בנוגע לעבורה מסוג ברירת משפט.

גם בפס"ד בעינו של שגיא, נקבע: פגעת הנאשם מפתחת הילך פלילי בעבירות תעבורה נשוא כתוב האישום נמצא במדרג הנמוך ביותר של פגיאות עצם העמדתו לדין פלילי.

לנายนם אשר בפניו יוחסה עבירה מסוג ברירת קנס.

על כן- אין לומר כי עצם העמדתו לדין במקרה דין פגעה בזכיות הייסוד של הנאשם, בכבודו, בשמו הטוב.

אף הפגיעה בקנינו של הנאשם לצורך ניהול הגנתו אינה משמעותית באופן מיוחד, שלא הוכח אחרת.

עוד קובע ביהם"ש ביחס לעבירות תעבורה בפס"ד בעינו של שגיא: " **הטענה כי הטלת פיצוי במקרה דין עלולה לפגוע באינטרס הציבורי בתפקיד רשות התביעה ובהתנהלותן העתידית, אינה טענה בעלמא, ויש לה בסיס, בשים לב לאופיין הייחודי של עבירות התעבורה... מתן פיצוי במקרה דין, על נסיבותיו המזוכחות ואופי העבירה נשוא כתוב האישום, אינו עומד ביחס ראוי לנזק שועלול להיגרם לאינטרס הציבורי".**

ביחס לפסקה אליה הפנה הנאשם- פס"ד בעינו של גיל לעדן, לא מצאתי כי יש בה כדי לסייע לנายนם.

ביהם"ש מצין:

"זה לא כבר יצא לנו לדון באופן הישום של הוראות סעיף 80(א) לחוק העונשין בע"פ 93/1524"

מיכאלשוילி נ' מדינת ישראל [1], וקבulti באותו פסק-דין, בעמ' 656, כאמור:

כאשר חומר הראיות המציג בידי התביעה הוא כזה שה坦בעה צריכה להבין שעל בסיסו הנאשם לא יזדקק כנראה להסביר לאשמה - הרי שמשמעות הדבר שעל坦בעה להימנע מהגשת האישום, שכן אין יסוד מספיק להאשמה. אם היא בכלל זאת מגישה כתוב-אישום, והזיכוי הצפוי של הנאשם אכן מתרחש, אזי רשאי בית המשפט לנאים פיצוי ולהורות על החזר הוצאותיו".

ראשית, הנסיבות בעינו שונות.

גם מבלי הסרטן- היה על הנאשם להסביר לאשמה.

אין הסרטן מהו ראייה בלבד לא תקום הרשעה.

שחררי, ככל והיה העד מתיצב, ומוסר גרטמן, יכול וניתן היה להרשים את הנאשם, גם על סמך עדות יחידה וגם ללא הסרטן קריאה תומכת.

שנית, גם בנסיבות דין נוקט בהם"ש במילה: " רשאי", אך- מדובר גם אז בשיקול דעת המקונה לביהם"ש.

סיכוםו של דבר-

אין מדובר במקרה בו הוכיח בירור העובדות כי הנאשם זכאי מעלה לכל ספק, אלא בנסיבות בהן חזרה בה המאשימה מכתב האישום. כאמור- בנסיבות בהן לא ניתן היה לאתר את העד, לאחר שהעד התיצב לדין הראשון, אליו בחר הנאשם שלא להתייצב.

בהתחשב בסוג העבירה , בזק שנגרם לנאשם ובנסיבות שתוארו לעיל, ומוביל להתעלם מכך שהנאשם התייצב פעמיים לדינויו הוכחחות - לא התרשםתי כי מדובר במקרה בעל נסיבות מיוחדות המצריך פסיקת פיזוי.

בקשותו של הנאשם לפסיקת פיזוי- נדחתה.

ביחס לסר של 1500 ₪ , שהופקד לטובת דין בעניינו של הנאשם לביטול פס"ד, כפי שנקבע בהחלטת כב' השופטת משה-

הגם כי המאשימה התנגדה להשבת הסר כאמור, לא מצאת כי הסר נדרש על ידו כתשלום. סר זה הופקד להבטחת התייצבותו ולקיים הדיון המבוקש. על כן, כפי שנקבע בהחלטתי הנוספת מהיום- סר זה יושב לידי הנאשם. זכות ערעור חוק.

ניתנה היום, ל"י תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, בהעדר
הצדדים.